

Kamal Abdullanın İtakası, yaxud İtakada Kamal Abdulla

"Sən çətin tapasan axtardığını, sən axtardığını itirməyiblər"... - mən yaxşı bilirəm, Kamal Abdulla nə demək istəyir, fəqət müəllifi öldürüb, - faydalı intihar müəllifin özünü, faydalı qətl oxucunun müəllifi öldürməyidir! - sözü təkəloneliyimdə xarakterizə edirəm, bir növ, sözdən söz çıxarıram: eslında, bu misrada müəllif özündən danışır, özünü ələ verir.

Öyrənmirik, xatırlayıraq... - Kamal Abdulla kimi... Mifdə küçələnmək, söz-söz bütövləşmək, mifdə eşələnmək - mifdən özünü toplamaq.

...mətinin özüylə bütünləşmək, onun içərisində ərimək.

Yazı var, yazı haqda yazılıb, - mən başqa şey deyirəm. Deyirəm, sözün elə məqamı var ki, haman yerdə müəllif özünü öldürür, sözün elə məqamı var, oxucu müəllifi öldürür.

Müəllifin özünü öldürməyi texniki məsələdir, fəqət oxucunun müəllifi öldürməyi - bu mübhəm/mübarək qətl - oxucunun oxuduğunu özünə - təzədən yazmağıdır. Kamal Abdullanın yazısı ilə mənim oxuduğum Kamal Abdullanın yazısı eyni deyil.

Mən dediyim mətnlərin oxucusu qədr müəllifi var. Məsələn, mənim oxuduğum "Sehrbazlar dərəsini" mən

ÖMƏR XƏYRƏV

özüm yazmışam. Bu sirli/sehrli məqama ki varmışam, bir tənqidçidən ötrü buralar varılmaz mücərəddir.

Ən böyük tənhalıq nə idi? - fikrin, düşüncənin tənhalıqı!...

Əlbəttə, hər misra, hər cümlə ayrı-ayrılıqda tənhadır. Zaman və məkanla oyun... Zaman və məkanda oyun...

Kamal Abdullanın mətnləri birdəfəlik şərhə gəlmir, canlıdır, çoxqatlıdır, çəxelementlidir.

Sözün psixoloji/mental realizəsi, sözün psixologiyası. Kamal Abdullanın mətnlərinə düşmüş, yaxud Vahid mətnədən - Vahidin özündən onun yaradıcılığına düşmüş sözlərin enerjisi, psixologiyası mifolojiçidir. Belə: Kamal Abdullada sözün psixoloji/ruhi vaziiyyəti mifolojiçidir.

Hə, beləcə iplərin ucunu birləşdirirəm: mətinədəki ruhi/psixoloji həliyyəni o İtakaya tərəf - özünə dartıram. Mifoloji İtakada küçələnmək... Narahət ruh kimi... - Özünə, canına qayıtmaq...

Burdaki yuxuların davamını görməkdən ötrü xatırlamaq - bir növ, ordaki yuxulara calanmaq...

Yuxu mətnlərinin təhkiyyəsi də fərqlidir, üslubu da. Yuxu mətnləri mahiyyətcə sözdən yox, mətnədən ibarətdir.

Bu mətnlərin öz nəğməsi, öz sesi, öz rəngi olur... Mən o mətnləri eşidiyəm, görürəm...
...o səsini dalınca düşsən, mübhəm gəncinələrə vararsan, xəlvətdən aqah olarsan...
Əvvəl hansıdır, axır hansı... hansı hansının əvvəlidir... Sirli/sehrli halqalar...

Yetmişinci halqa - yetmişinci qapı... - Mübarəkdir!